

817 Zdrávas, Maria! Anděl Páně z nebe

transpozice 7

1. Zdrá - vas, Ma - ri - a! An - děl Pá - ně z ne - be po - sel - ství spá - sy

vše - mu svě - tu ne - se a všechno tvor - stvo po - zdra - vu - je te - be,

Ro - dič - ko Bo - ží, v pře - ra - dostném ple - se. [: Ó hvěz - do jitř -

ní svě - ta zat - mě - lé - ho, o - ro - duj za nás vždy u Sy - na své -

ho. :]

2. Milosti plná andělem jsi zvána,
bez vady hříchu počata jsi byla;
lilie čistá, matko Krista Pána,
životem nebe na zemi jsi žila.
[: Na krušné pouti žití pozemského
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]
4. Z tebe nám vzešlo Slunce věčné spásy,
noc temná prchla září jeho světla,
vzrůstaly ctnosti nadpozemské krásy,
životem novým celá země vzkvetla.
[: Požehnaný je plod života tvého,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]
6. Pros za nás hříšné, když nám duši tíží
na pouti zemské nepravost a vina,
kající uveď ke svatému kříži,
ukaž nám svého zmučeného Syna,
[: Beránka, jenž sňal hříchy světa všeho;
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]
3. Pán s tebou, Panno panen, vyvolená,
tys dívkou Páně poslušnou se zvala,
ty, z Evy dcera, požehnaná žena,
která nám Syna Božího jsi dala.
[: Potřelas hlavu hada pekelného,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]
5. Svatá Maria, ó Matičko Boží,
pod křížem Páně, v žalosti jsi stála,
když Ježíš trpěl na bolestném loži,
krvavá oběť za hříchy se dala.
[: Pro rány srdce sedmiboletného
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]
7. K hodině smrti když se budem strojit,
Královno nebes, pak nám přispěj zvláště,
věčnosti branou bychom mohli projít
v ochraně tvého mateřského pláště.
[: Až uvidíme Soudce nebeského,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

2. Mi - los - ti pl - ná an - dě - lem jsi zvá - na, bez va - dy hří - chu po - ča - ta jsi by - la;

li - li - e čis - tá, matko Krista Pá - na, ži - votem ne - be na ze - mi jsi ži - la.

[: Na krušné pou - ti ži - tí pozem - ské - ho o - ro - duj za nás vždy u Sy - na své -

ho. :]

3. Pán s tebou, Pan - no pa-nen, vy - vo - le - ná, tys dív-kou Pá - ně

po-slušnou se zva - la, ty, z E-vy dce - ra, po-žeh-na-ná že - na,

kte - rá nám Sy - na Bo-ží - ho jsi da - la. [: Po-tře-las hla -

vu ha-da pe-ke - né - ho, o - ro-duj za nás vždy u Sy-na své -

ho. :|

4. Z te - be nám vze - šlo Slun-ce věč-né spá - sy, noc tem-ná prchla zá -

ří je - ho svě-tla, vzrů - sta - ly ctnos-ti nad - po-zemské krá-sy, ži -

vo - tem no-vým ce - lá ze-mě vzkvetla. [: Po - žeh-na-ný je

plod ži - vo - ta tvé - ho, o - ro-duj za nás vždy u Sy-na své - ho.

:]

5. Sva - tá Mari - a, ó Matič - ko Bo - ží, pod křížem Pá - ně, v žalos - ti jsi stá - la,

když Je - žíš tr - pěl na bolestném lo - ži, kr - va - vá o - běť za hříchy se dá - la.

[: Pro rá - ny srd - ce sedmi - bolest - né - ho o - ro - duj za nás vždy u Sy - na své -

ho. :]

6. Pros za nás hříš - né, když nám du - ši tí - ží na pou-ti zem - ské

ne-pravost a vi - na, ka - jíc - né u - veď ke sva-té-mu kří - ži,

u - kaž nám své - ho zmu-če - né - ho Sy - na, [: Be-rán-ka, jenž

sňal hří - chy svě - ta vše - ho; o - ro - duj za nás vždy u Sy - na své -

ho. :]

7. K ho - di - ně smr - ti když se bu - dem stro - jit, Krá - lov - no ne - bes,

pak nám při spěj zvláš - tě, věč - nos - ti bra - nou bychom moh - li pro - jít

v o - chra - ně tvé - ho ma - teř - ské - ho pláš - tě. [: Až u - vi - dí -

me Soudce ne - bes - ké - ho, o - ro - duj za nás vždy u Sy - na své -

ho. :]